

Artykuł 135 ust. 1 lit. d) i f) dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że takie świadczenie usług nie wchodzi w zakres stosowania tych przepisów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 245 z 28.7.2014.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 22 października 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – PPUH Stehcemp sp.j. Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek/Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Sprawa C-277/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej — Szósta dyrektywa — Prawo do odliczenia — Odmowa — Sprzedaż dokonana przez podmiot uznany za nieistniejący)

(2015/C 414/09)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: PPUH Stehcemp sp.j. Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Sentencja

Przepisy szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 2002/38/WE z dnia 7 maja 2002 r., należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom krajowym, takim jak w postępowaniu głównym, które odmawiają podatnikowi prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej należnego lub zapłaconego od dostarczonych mu towarów z uwagi na to, iż faktura została wystawiona przez podmiot, który w świetle kryteriów przewidzianych przez te przepisy należy uważać za podmiot nieistniejący i nie ma możliwości ustalenia tożsamości rzeczywistego dostawcy towarów, chyba że zostanie wykazane, w świetle obiektywnych przesłanek i bez wymagania od podatnika, aby dokonał ustaleń, do których nie jest on zobowiązany, że ów podatnik wiedział lub powinien był wiedzieć, iż rzeczona dostawa wiązała się z przestępstwem w zakresie podatku od wartości dodanej, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 z 8.9.2014.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 października 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – New Media Online GmbH przeciwko Bundeskommunikationssenat

(Sprawa C-347/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2010/13/UE — Pojęcia „audycji” oraz „audiowizualnej usługi medialnej” — Określenie podstawowego celu audiowizualnej usługi medialnej — Porównywalność usługi z rozpowszechnianiem telewizyjnym — Zawarcie krótkich materiałów wideo w dziale witryny gazety dostępnej w Internecie)

(2015/C 414/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof